

Ez a történet negyedik része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A róka

Ekkor jelent meg a róka.

– Jó reggelt! – Jó reggelt! – köszönt a róka.

– felelte a Kis Herceg udvariasan, bár amikor hátranézett, nem látott ott senkit.

– Itt vagyok – szólt egy hang – az almafa alatt.

– Ki vagy te? – kérdezte a Kis Herceg, és hozzáfűzte: – Nagyon szép vagy!

– Róka vagyok – felelte a róka.

– Gyere, játssz velem! – javasolta a Kis Herceg.

– Nagyon szomorú vagyok... nem tudok most játszani veled – mondta a róka. – Nem vagyok még megszelídítve.

– Ó! Bocsáss meg! – mondta a Kis Herceg. De egy kis gondolkodás után hozzátette: – Mit jelent az, hogy „megszelídített”?

– Te nem itt élsz – felelte a róka. – Mit keresel?

– Embereket – válaszolta a Kis Herceg. – Mit jelent az, hogy „megszelídített”?

– Embereket – mondta a róka. – Fegyvereik vannak, vadásznak, és ez nagyon bosszantó. Csirkéket is nevelnek. Ezek az egyetlen érdeklődési köreik. Te csirkéket keresel?

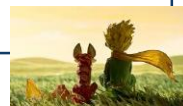

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.*

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

Ez a történet negyedik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

– Nem, barátokat keresek. – felelte a Kis Herceg. – Mit jelent az, hogy „megszelídített”?

– Ez egy cselekedet, amelyet túl gyakran figyelmen kívül hagynak – mondta a róka. – Azt jelenti, hogy kapcsolatot teremtesz valakivel.

– Kapcsolatot teremteni? – kérdezte a Kis Herceg.

– Pontosan – felelte a róka. – Számomra te még mindig csak egy kisfiú vagy, pont mint száz másik. És nincs szükségem rád. És neked sincs szükséged rám. Számodra én nem vagyok több, mint egy róka, száz másik róka közül. De ha megszelídítesz, akkor szükségünk lesz egymásra. Számomra te különleges leszel a világon. Számodra pedig én leszek különleges

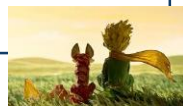
– Kezdem érteni – mondta a Kis Herceg. – Van egy virág... úgy érzem, ő megszelídített engem...

– Lehetséges – bólintott a róka. – A Földön bármi előfordulhat.

– Ó, de ez nem a Földön van! – felelte a Kis Herceg.
A róka kissé zavarba jött, és nagyon kíváncsinak tűnt.

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

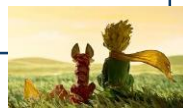

Ez a történet negyedik része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

- Egy másik bolygón?
- Igen.
- Vannak vadászok azon a bolygón?
- Nincsenek.
- Ó, ez érdekes! És csirkék vannak?
- Nincsenek.
- Semmi sem tökéletes – sóhajtott a róka. De aztán visszatért az eredeti gondolatához.
- Az életem nagyon unalmas – mondta a róka. – Csirkékre vadászom, az emberek pedig rám vadásznak. Minden csirke ugyanolyan, és minden ember ugyanolyan. Ennek következtében kicsit unatkozom. De ha megszelídítesz, olyan lesz, mintha végre rám mosolygott volna a nap. Meg fogom ismerni egy lépés hangját, ami különbözik minden más lépéstől. A többi lépés miatt sietve visszabújok a föld alá. A tiéd viszont hívogatni fog, akár egy zene, hogy kijöjjek a földalatti üregemből. Nézd csak: látod azokat a gabonamezőket ott lejjebb? – folytatta. – Én nem eszem kenyeret. A búza semmire sem jó nekem. A búzamezőknek nincs jelentőségük számomra. És ez szomorú. De a te hajad aranszínű. Gondolj csak bele, milyen csodás lesz, ha megszelídítesz! A gabona, amely szintén aranszínű, téged fog eszembe juttatni. És imádom majd hallgatni a szelet a búzamezőkön...A róka hosszasan nézte a Kis Herceget.– Kérlek, szelídíts meg!
- mondta.

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

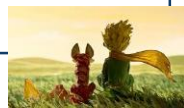

Ez a történet negyedik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

- Szeretném, nagyon szeretném – felelte a Kis Herceg.
- De nincs sok időm. Barátokat kell keresnem és rengeteg dolgot meg kell értenem.
- Csak azokat a dolgokat lehet igazán megérteni, amelyeket megszelídítünk – mondta a róka. – Az embereknek nincs idejük semmire sem. Mindent készre vásárolnak a boltokban. De nincs egyetlen bolt sem, ahol barátságot lehetne venni, ezért az embereknek már nincsenek barátaik. Ha barátot akarsz, szelídíts meg engem...
- Mit kell tennem, hogy megszelídítselek? – kérdezte a Kis Herceg.
- Nagyon türelmesnek kell lenned – felelte a róka. – Először le kell ülnöd egy kicsit távol tőlem, így a fűben. Én a szemem sarkából foglak nézni, és te semmit sem mondasz. A szavak félreértések forrásai lehetnek. De napról napra egy kicsit közelebb ülhetsz hozzám... Másnap a Kis Herceg visszatért.
- Jobb lett volna ha ugyanabban az órában jössz mint tegnap – mondta a róka. – Mert ha például délután négykor jössz, akkor három órákor már elkezdek boldog lenni. Egyre boldogabb leszek, ahogy közeledik a négy óra. Négykor már izgulni és ugrálni fogok. Megmutatom neked, mennyire örülök! De ha bármikor jössz, sosem tudom, mikor készüljön a szívem, hogy üdvözölhessen... Meg kell tartani a megfelelő szertartásokat...

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

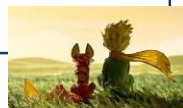

Ez a történet negyedik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

– Mi az a szertartás? – kérdezte a Kis Herceg.
 – Azok is olyan tettek, amelyeket túl gyakran elhanyagolunk – felelte a róka. – Olyanok, amelyek megkülönböztetik az egyik napot a másiktól, egy órát a többitől. Például van egy szertartás a vadászok között. Minden csütörtökön táncolnak a falusi lányokkal. Így hát a csütörtök csodás nap számomra! Elmehtek sétálni egészen a szőlőskertig. De ha a vadászok mindig táncolnának, minden nap olyan lenne, mint a többi, és soha nem lenne semmiféle pihenésem.
 Így hát a Kis Herceg megszelídítette a rókát. Amikor közeledett az indulás órája:
 – Ah – mondta a róka – sírni fogok.
 – Ez a te hibád – szólt a Kis Herceg – Soha nem kívántam neked rosszat, de te akartad hogy megszelídítselek...
 – Igen, így van – felelte a róka.
 – Akkor mégsem jártál jól vele! – sóhajtott a Kis Herceg.
 – De igen – mondta a róka. – Jó volt így nekem. Menj, nézd meg újra a rózsákat. Megérted majd, hogy a tied egyedülálló a világon. Utána gyere vissza elköszönni tőlem, és ajándékozok neked egy titkot.

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

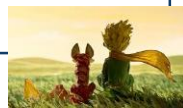
Ez a történet negyedik része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A Kis Herceg elindult, hogy újra megnézzze a rózsákat –
 – Te egyáltalán nem olyan vagy, mint az én rózsám –
 mondta. – Most semmi vagy. Senki sem szelídített meg,
 és te sem szelídítettél meg senkit. Olyan vagy, mint az
 én rókám, amikor először megismertem: csupán egy róka a
 száz másik közül. De én a barátommá tettem, és most ő
 különleges számomra. A rózsák ettől nagyon zavarba
 jöttek.

– Szép vagy – folytatta a Kis Herceg –, de üres. Érted
 senki sem halna meg. Egy járókelő bizonyára azt
 gondolná, hogy az én rózsám is épp olyan, mint te, de ő
 többet ér bármelyikötöknél, mert én öntöztem; mert őt
 tettem az üvegbura alá, mert őt rejtettem el a paraván
 mögött, mert miatta pusztítottam el a hernyókat (kivéve
 azt a két–három példányt, amelyet meghagytunk
 pillangónak), mert őt hallgattam, akkor is amikor morgott,
 vagy kényeskedett, vagy néha csak csendben volt.
 Mert ő az én rózsám.

A KIS HERCEG

S22
T4
L2

Ez a történet negyedik része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A Kis Herceg visszament a rókához.

– Isten veled – mondta.

– Isten veled – felelte a róka. – És most elárulom a titkomat. Egyszerű titok ez: jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.

– Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan – ismételte a Kis Herceg, hogy biztosan megjegyezze.

– Az teszi oly fontossá a rózsádat, hogy időt szántál rá, hogy törődtél vele.

– Az teszi fontossá a rózsámat, hogy időt szántam rá – ismételte a Kis Herceg, hogy biztosan megjegyezze.

– Az emberek elfelejtették ezt az igazságot – mondta a róka – De te ne felejtsd el soha. Örökre felelős maradsz azért, amit megszelídítettél. Te felelős vagy a rózsádért...

– Én felelős vagyok a rózsámért – ismételte a Kis Herceg.